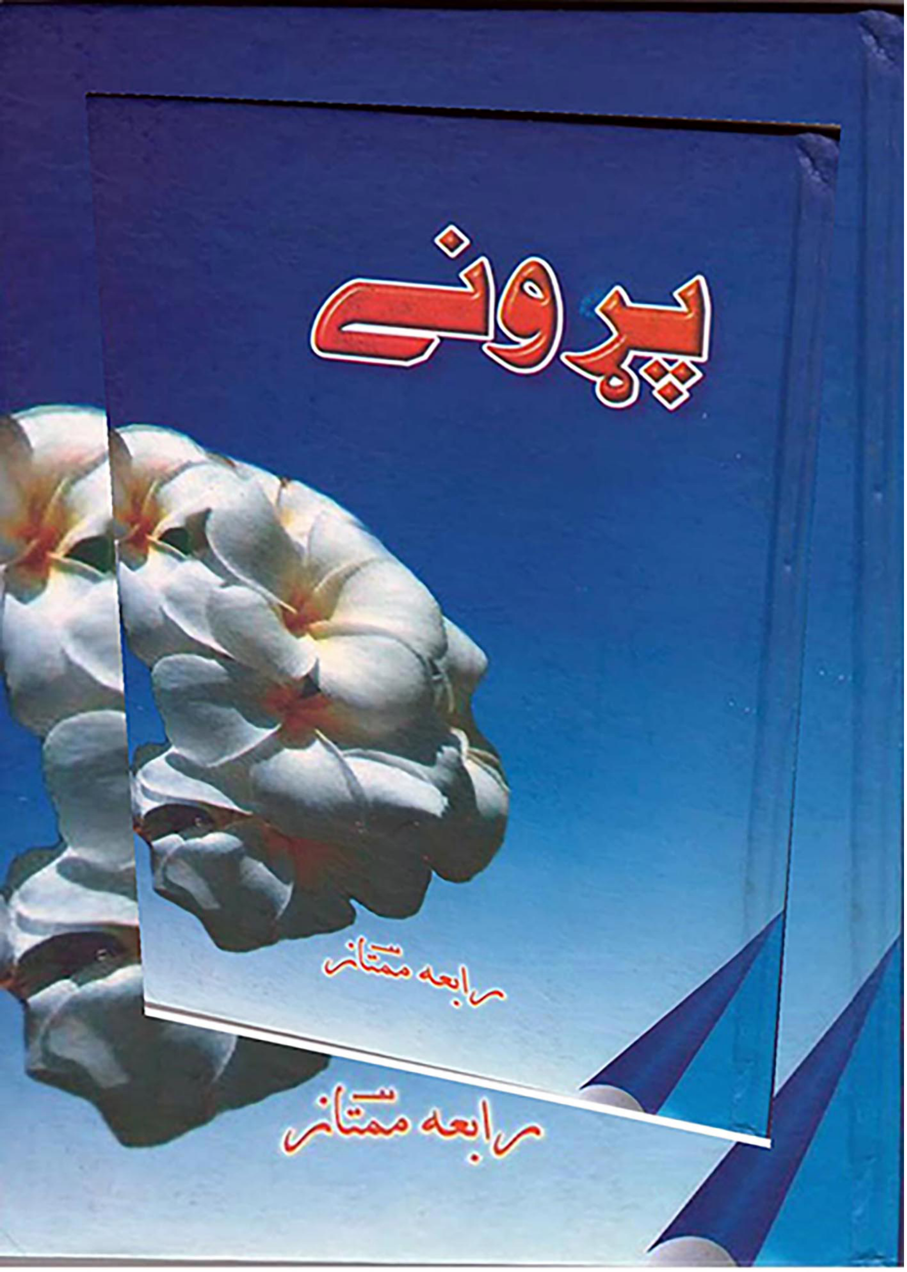

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

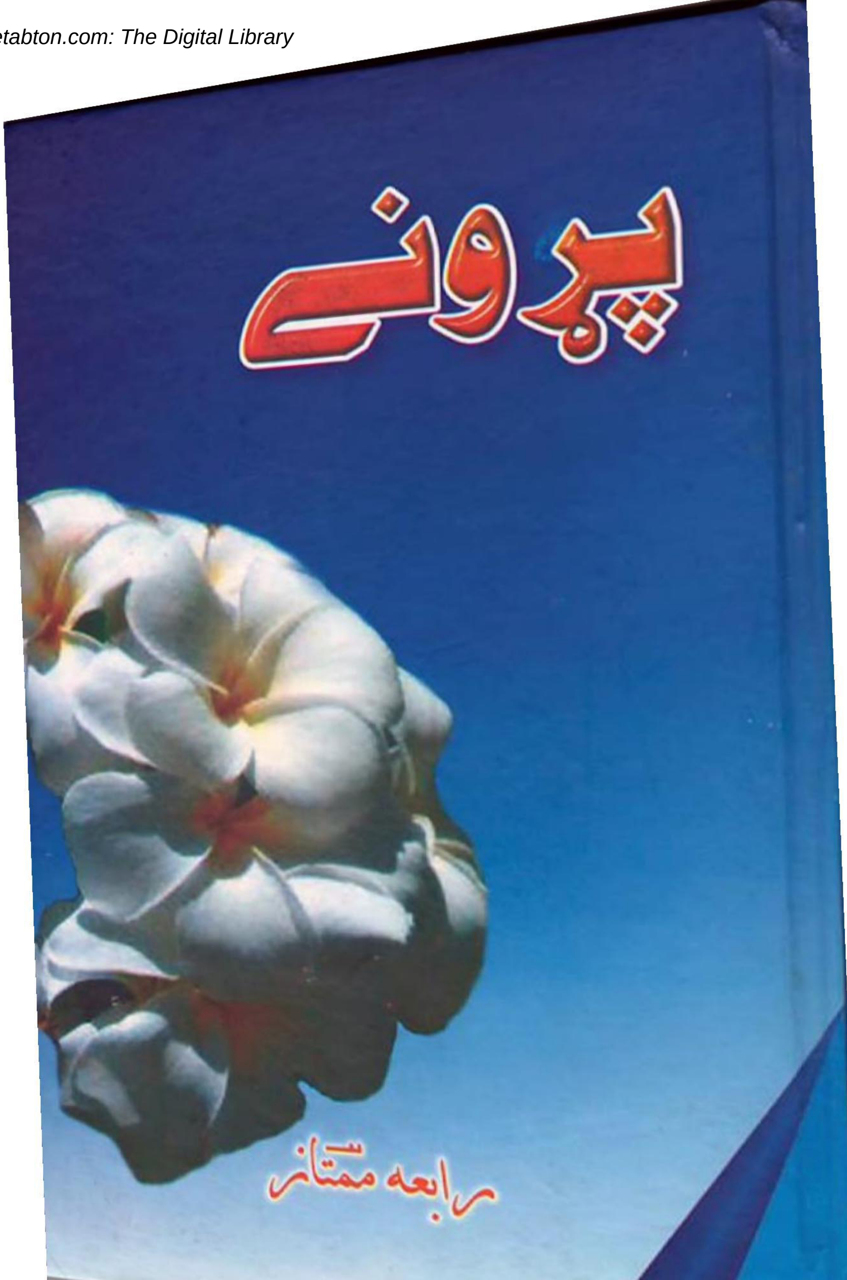

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروہنے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ———— پروني
ليکواله ———— رابعه ممتاز
د چاپ کال ———— ۲۰۰۴ء
پريس ———— جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ———— ۱۰۰ روپۍ
کاتب ———— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور
۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا ګانو ترجمانه
دَ پېړونو پړاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

پړونے

په جنازه مې سپین پړونے خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل کړئ سرتور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامه داغ به راپورې کړي تا
پام چې پړونې له مې لاس راوُنهٔ ړي

کله مې تور کله مې سپین پړونے
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیر	لیک		مخ
۱	پېروني	عبدالله جان مغموم	۹
۲	منښه	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لور (نظم)		۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۲
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديد نو نه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د چېل کلي څرکورونه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	ځ چې رانه پټ نهٔ کړې خطا نشې (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (″)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله بنې ډېرې روېږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت تې د وېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

19	نهٔ به د باران نهٔ د بڼلی نهٔ د سیلی قیصې	۴۵
۲۰	ځېل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په یمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون څورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د کلو لخته	۵۶
۲۶	ماته څو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	رور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې د ے دغوښې څهٔ دکانې نه څو جوړنهٔ دے	۶۰
۲۹	ستاد مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې د نیک څوا کمے دې نهٔ وې	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	ځېل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جونګړه کښې ویرېږ مه زړهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	څني خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې د پرګلو ته شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه روږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تيره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢	ستا د کبر انتها ده ته پوې نهٔ ئې (غزل)	١١١
٦٣	دا چمن (نظم)	١١٢
٦٤	ګیله (نظم)	١٥
٦٥	بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل (غزل)	١١٨
٦٦	زوې مورته (نظم)	١١٩
٦٧	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کښېږدم	١٢١
٦٨	خبره ستا د مينې دهرچا نه زهٔ پټوو مه (غزل)	١٢٢
٦٩	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	١٢٣
٧٠	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	١٢٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو د دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړونې" شاعرۍ په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت را پیدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے۔ د مثال په طور دا شعرونه به ئې واخلو۔

؎ چې لوړ د دېوال ته خېژې نو ښکارېږي به د لرې
په دې پېښتو د دېوالونو د راز خبرې نه شي

یا

؎ د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه اوشي
کږ خړ وي که کچه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتني کلچر یو اهم جز دے او بیا کچه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي۔
ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال د پر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے۔ چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پړونۍ شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔
زما په خیال چې د "پړونۍ" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم۔

۱۔ ؎ دا مې وایه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګې شنه دې
زړه مې او ښکو سره مل کړم
محو ته به زړه څه کړم
چې زړه مې پکښې پرېشانه

۳ - د ښکلو وشر نګاهې اورې
د سترګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴ - ما په کودر کې منګي بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې
د شاعرئ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه خو د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار
ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" "قسمت"

د خپل کلي خو کوروند او داسې نور ډېر نظمونه چې
ملګو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دویم کتاب "پرهونې" ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د خپل دریم کتاب "ګلونه پاتې پاتې" د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدائے دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ۔

والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

ما چې خپل اولنے کتاب "سپېلني" چاپ کولو نو دا اُمید مې نه وُ چې پښتانه روڼه خوېندې به زما د کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زه د پښتنو روڼو خوېندو ډېره مننه کوم چې روڼو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زه خپل دوېم کتاب "پړونے" په دې چاو چاپ کوم چې روڼه خوېندې به د "پړوني" سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلني" سره کړې وه. او زه به د دې جوګه شم چې خپل درېم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلني" په لوستونکو کښې د خوېندو شمېر زيات وُ او زما په خيال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري د خوېندو میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلني" د شاعرئ په حقله ځنې روڼو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نه پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړوني" په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جارګے دي - او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنړلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښور يو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي " چې
د مينې پېغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښېدې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپېلني" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب ,, ګلونه پاڼې پاڼې " هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې تاوېږم له تا
خانه کعبه ته زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کورې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم به ستا
د الله کور يې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته د دې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بيابيا

چې هر چکر کښې ځارېږم له تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

داسې راته ښکاري زړهٔ مې بيل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېټې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زهٔ خو د مودو نه د راتللو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زهٔ خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستېرې کړې
داسې راته ښکاري تږے ځم ددې چینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړه حالونه وایمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه ځم پاکې روضې نه نن
ځم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې تهٔ پېدا ئې
تهٔ خواهش د بابادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نېک اولاد له لوئ نعمت دے
تهٔ ریشتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

کهٔ تهٔ لوړې نو رحمت ئې
کهٔ تهٔ خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائ شامله
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادیږي
مال او سر دې کهٔ زاریږي
تهٔ د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
تهٔ د خوږ زړګي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروي ستا
څو نېک کور اباد وي ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائ ستا واخست امتحان
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
همسې ولې وار خطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لاختګه اور دے تپوس مهٔ کوه

ته ئې چې بېګا سبا کتو لــه ستلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کــکو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ ګرځه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که نخرې دي که کچه دي د پوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تن پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت خو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب ذا پرهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلو اودهٔ کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندي ټیک مې جوړ سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اودهٔ شو
حُکه د د زارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپل کلي خړ کورونه

نن مې بيا په زړه ورېږي ، د خپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

اودبر د امان په څوا کېږې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ د چا آواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې ې ولاړې
دا جمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به بېبو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، یا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښران به يې ملامت کړه ، پوئ به يې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به يې کلی کښې خپل نوه
دجرې تپوس به يې او کړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبه پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پيان او کهٔ شملي وي ، ميلمستيا دې دده او شي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست دډوډۍ او کړئ ، څه پاخهٔ کړئ څه تود کړئ
ګوري او به پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کور به خفه کېدلو ، نهٔ ميلمه به شرمېدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، دخلوص نه ډک الفت وه

نن مې بيا په زړهٔ ورېږي
دخپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه خړ کورونه وران شول

څه بنګلې شوې خړ کورونه ، د ښځو ښینتو برجوسته
آ کچه لارې پخې شوې ، د هر چا بیلې کوڅې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونه ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کاروته ، د هر چا شو بیل کورونه

نه د ور خور محبت شته ، نه د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوی مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوی ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زمونږه مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې مونږ سره کوله
چې په مونږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زمونږه حل کولې
نن هر کار ته مونږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان مونږ به چاله څه تسلّي ورکړو
مونږ ځکه ډېر پرېشان یو هغه څه شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوڅه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج یې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ دې نه خبر نهٔ ئې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبوبنګړې لوږې بنهٔ دے
زهٔ ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نه کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړه یې زما مینه یې
پام کوه جانیه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلی یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلی د پاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

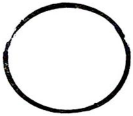

دا ستا د را تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بیا دېبار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږې نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تانه ګیله من دې ځوړکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته خېژې نو ښکارېږې تې مه دلرې
په دې چیتو دېوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګیني ورځې شپې شي

دا ستا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا ته نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دا نه وايي راځه چې صلح او کړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي تهٔ به وې هیڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بېله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه دیوبل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږ دځپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بشکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

38

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائې کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه ئې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حسن نګرې لوټې بنه دے
زه ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذره مې هر وخت ډوبيږي
هيڅ علاج يې نهٔ ښکاريږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تيريږي

ناکړدې دې چې راياد کړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې د ژوند کښتۍ تاويږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاپ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته چې مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو

د عقیدت پېرزوینې ——— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر ځای مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته یې کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه یادېږې

کهٔ دې دور کهٔ دې تربور دے
تهٔ د هر ځای پکارېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په دښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې ته ښ یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زه غازي ، شعیب ته ګورم
خوشحالي نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کوشل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

شکر او باسمه دېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکریه

خوږندو رورنو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پردۍ قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایۍ قیصې

یو ځلې به مونږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي همتانز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ پهٔ لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټولو پهٔ لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار او نهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تنـدي ډکرښو ځان لـه
یو جوړ شوی کتاب هم وي

دخدای ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادره
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکې مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوُ په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس دبل شومه
زه لکه ګوډی ادل بدل شومه

اوس وزه قسمت دلو نو اوسوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پته لوګے پته لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لا کښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره يوه وَرځ د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زۀ لکه د ګل شومه

ګرځم په خيالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زۀ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتان ورانيږي نه
شومه زۀ وادۀ خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

يم پهٔ کومه هوا مسته
زهٔ پهٔ کوم خيال کښې روانه

د دنيا پهٔ دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
پهٔ رنګ رنګ خوشالي به وي

نهٔ به غم نهٔ به فرياد وي
هر يو کس به پهٔ زړهٔ ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خوانده شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډیر به مینه محبت وي

خو چې دو رو وخت تیرېږي
نو غمونه مې ډیرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رورشته نه مې خور شته

خوندې روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سباشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدایګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

تهٔ د اختر میاشت یې ښکلوې تهٔ
ستا کتو له زهٔ به په بګلو درشم

ما ته په خوا کې خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړوني کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پردو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خو رشه دا یٔ څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دېدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډېږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
تکو تورو شپو کښې دېدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

ستا زما خبرې دې اوړي راوړي
ویمه چې ربار دې حصاریږي نه

زهٔ به د اکیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ کیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د مابنامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکاریږي نه

کله وے د رحم او کله نهٔ د رحم
ښهٔ شوه چې ممتاز لېونے کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لښته

په لاره چې ځې ټوله رپېږي کنه
پېغله یواځې ده وېرېږي کنه

حیا نه ډکې سترګې سنهٔ او چتېٔ
مځکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان یې ټپ کړهٔ دو رو
د روڼو خوړ ده بدنامېږي کنه

په سپینو لېچو یې بنګړي مزه که
دَ ګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونے یې تاو کړو له ځان نه ممتان
کلی ده پاڼو کښې پټېږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هرڅه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جبر ګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هرڅه ستا په زړه کښې دي
بیا د بڅو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په نېمه باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

رور

دا زما د سترګو نور دی
دا زما د ابې زوی دی

په آباد د بابا کور دی دا زما د مینې رور دی
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځای ګرځولو

دا زما د زړه ټکور دی
دا زما د مینې رور دی

چرته دی خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
په دنیا کې د مور کور دی، دا زما د مینې رور دی

دی چې لوی شولو عاقل شي
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړهٔ خفه شو د کلي نه پس کيله شو
چې بې وچې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تمبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شېطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې ټټهٔ د کاڼې نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوند یې زما زړهٔ یې زما مینه یې
ټټهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نز خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خو اور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانان دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فانی ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دربو ښکلو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خور [بست] نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کټ به دوی پرقیږي
چاند څومره بختور دی، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرلې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښي ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شوقدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ داړه وم
که به کور کړه به پهر وه څومره ښهٔ وه

ما په لېو به منګې راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به يې نيولے وه په مينه
څومره ښکلے مازيګر وه څومره ښهٔ وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه و ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په تخته کړې
ابد دم به ځایه اوربل کښې یا جوړوم به ترینه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار یې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تيږې خورېږي

ستا په طمعه يمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدای څنګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس يو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

دمتاز به څومره ژوندون وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روس خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې ښوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرڅهٔ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نهٔ وي
چې زړهٔ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نهٔ وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نهٔ وي

باغونه سرهٔ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نهٔ وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نهٔ وي

ما مهٔ پرېږده یواځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څو کهٔ خالق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نهٔ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرونې بدنام مهٔ شه
کهٔ ځوانه کهٔ زړه وي - دَ حیا کمې دې نهٔ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا گرځم
سودائي شوم نه پوهېږم

ته په کومه دره لاړې
زه په تا پسې گرځېږم

ماپه دې خبره پوۍ کړه
دالفت انجام به داوي

مینه اور دے سور انگار دے
زه شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم گلونو ته په طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

گل زمانصیب کښې نشته
زه په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مینه اوکړو
مرګے څو راروان دے ارمانونه به بیا اوکړو

چې ژړا او په یو بل پسې بیا روستو توبه څه
په ژوند به ټول یو ځائے شو دیدنونه به ښۀ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په یو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګیلې به مو وي زړونو کښې یو بل ته
یو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښۀ کړو

د استاد زړۀ خبر چې زما د پاره مرګ وۀ
زما پوتے ګیله ده نو رنجګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځئ چې بیا یو ځائې شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نهٔ کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام دپاره دښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به ډېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به څنګه ښهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډیره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې دحیا یوه نموونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې کړ ځېږې لکه حوره چې ې
چې سر دې پټ وي د رورخوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خوستا دسر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په څټه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هرچا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزارشه ګوره څومره خوښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائ خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل اوتړم
ته چې راپه یاد شې تړول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کډې بل ځائ اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېرې په سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګړوان شلیدلې وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مه ورانوئ
په دې ګلانو خفه کېږمه زه

لالیه ماله ناګهانه راشه
په انتظار کښې دې کړېږمه زه

په مېنتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څه وخت جدا کېږمه زه

~~★★★~~

زما د زړهٔ پهٔ آئینه کښې ستهٔ ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ستهٔ ئې

دا بې لتا خو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ ئې

زما د مینې امتحان اخلې ستهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ ئې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټ ئې
چې د رقیبانو نه پرده کښې ستهٔ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځني خلق

کینه ورد ي ذوَر ور دي ښُځني خـلق
ډېر پهٔ کـبر پهٔ غرور دي ښُځني خلق

چې پهٔ وينو د انسان هم نهٔ مړېږي
پهٔ دنیـا کښې ښُناور دي ښُځني خلق

چې دنیا څوک دعقبٰی دسره زارکړي
ګــوره څومــره بختور دي ښُځني خلق

چې بېګاه سبا دخدائے یادکښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُځني خلق

ممتاز ن ورشه پخپله ئې پخـلا کړه
چې لهٔ تانه مَرَوَر دي ښُځني خـلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

د خپل اوربل دا پېچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې پکښې نۀ يې اشنا زۀ به پۀ خلقو څۀ کوم
سترګې مې ړندې شه زۀ به د غو سترګو څۀ کوم

ټوله شپه پۀ طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې رالره خوب کښې زۀ به دغه راتلو څۀ کوم

زړۀ نه زړۀ ته لاروي ټول عالم راته هم دا وايي
تا به لار کښې پرېږدم زۀ د زړۀ به لارو څۀ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړه کې سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیده

تصوّر کښې مې لویو لے
په څنګل به مې ګرځولے

په سختو او تکلیفونو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شنکورېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر ځوئ دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته او ده نه شې
چرته او ږدے پاتې نه شې

هسې نه وي خوب در غلے
چرته کښې نه یې لوېدلے

ځو چې لوے شوې د زړه شرِه
زه دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وي
زما دغه اندېښنې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نشه عاقل ئې
هسې نه چې ناقابل ئې

ځو په سپينه بېره زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زويه خدائ دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوئ شي
چې دنياکښې بې اسرې شي

بيا د مور قبر ته ژاړي
شپه او ورځ بيا داسې وائي

مورې تا پسې خفه يم
په دنيا يوائې زه يم

ځي مور او س دنيانه لاړه
رابه نه شي بيا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړې
په تېر وخت به ارمان څه کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنيږي

زړهٔ د ځان نه خبر نهٔ يم
ستړې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يئو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

اِ زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شپه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي دو دو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ور ځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د بې اِتبار کولو
ځکه نخو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مزکه خو آسمان یې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسیږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ لمو باندې راواوړې
پهٔ ننګو اوښکې څوړې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ ځولـۍ کښې مې راتوې شي

د زړګي پهٔ غم بنادې کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بڼې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکې ګودم
ترمې ترمې رانه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ په څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاسته دا وايم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوئ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما رو ستا ترمینځه، د رقیب هېڅ وخت کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص یاندې درغلی وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګړون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زاري نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ خو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه خو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دېوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای یې ستا په طمعه دي
ځان نه خبر نهٔ یې چې راګېره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا دَ بابا کور په خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوننو د بابا د سرشمله یې ته
چرې سپکه مه شي په دښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور یې مور دې هروختې پریشانه وی
ته که په کور یې یا ولاړه په دیوال یې ته

څه اوکړمه لوړې دا د خدائ او رســـول لاره ده
خدائ دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحـال یې ته

ته به شې واده زه به دې کورکښې سودائي شمه
کرحم به نه کول کورکښې چې به لوړې په ځڅ حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې درله خدائ درکړي
شپه او ورځ مې خدائ نه ممتاز دغه بس یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادی نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم په انتظار
یو زهٔ وم پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دبېل
ستورې په خندا وو خندېدل او ښېدل

ډېره اوبدهٔ شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه نکه دکال به ښتېرېدله

زړګے مې په درزا شو ځهٔ کښتا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوپښوه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډېوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه بې ځانه غونډې ومه
زړه مې بې لوظه باندې حېرانه غونډې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حېرانه ومه چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېښېدل
ورې ورې ډېوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ما ته به ئې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېرچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غونډې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدایګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ د بې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه له ما سته

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د ستا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسېدلې پرهر و سنه دي
زما هم دادې زړهٔ باندې یو څو سوې داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غروته نسړولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمروتر اړولي دي

ما هم په دې لار کښې د ږرې ښې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما دچا د پاره مښېدل هم ازده کړې دي
ما دچا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تښتېدلې یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تښتېدلې یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلې یم
اېښې ماته ګورې دا دې بیا ورله راغلې یم

خو ښت یې دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدائېګو چې دې نه پس به خهٔ راځي آشنا

اے ممتازه اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا تو ره غم دې دا غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نړۍ غوندې چېه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالي را بانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ډمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غوندې وُمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حېرانه غوندې وُمه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه ګرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه ګرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خوبیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کړي زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګې به بنهٔ شي
جانانه بنه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نږدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه بنه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهېږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه بنهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلا دېږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اوړي په زړه غشي

دا بې لستا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما بانډې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه باران غوندې مې اوښکې راڅڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړي بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زۀ به څۀ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څۀ رنګې تیرېږي
بس یو ږیرې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شورهٔ د ه چې تاوېږي
بس یو ږیرې دې کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیرې په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څۀ زما کیږي
بس یو ږړتیا ده کمېږي

په چا بنه وختونه راشي
نو ل غمونه ترې په شا شي

په هر څۀ الله پوهیږي
بس یو ږړتیا ده کمېږي

ممتاز دغه بس یو کار که.
غم د هر چا په ځان بار که

خدای په دغه خوشحالیږي
بس یو ږړتیا ده کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئ کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه ، اے د همت زویه
اے په رشتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده ، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده ، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده ، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه ، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه ، د شجاعت تکړې
اے د طاقت نه ډکه ، اے د طاقت تکړې

اے د فضا زلمیه تۀ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه تۀ د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهينه ، دا ستا رفتار منمه
اې په دښتيا ښکاري ، زه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهين بچيه ، ستا شجاعت منمه

زه دې غيرت منمه ، خو دا ته ناست څنګ له يې
دا غلې پېلې غونډې ، داسې ناراست څه له يې

ځان دې غونډ کړې ولې ، دا ته مدهوش ولې يې
زما تورزنه زويه ، داسې خاموش ولې يې

جوړ په آرام باندې ، ته عادت شوې يې ګنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې يې ګنې

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لر بر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شرې، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سينه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه يقين اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووينه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري، لاندې ټکرو ته ګورې؟
اے د شاهين بچيه، پاسې تيکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه يې، ستا نوم شاهين دے ګورې
دا د شاهين د پاره، د پرلوې توهين دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما پهٔ سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به راتهٔ شې
خلاصه به دغم ډېره فریاده شې

زهٔ د زړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان ډېر مومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتان جوړ اوس ویخم لهٔ خوابه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور يمه
ځکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور يمه
زهٔ د مينې پښکله خو دښمن دپاره اور يمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے له پښتون دور يمه

دا زما پښتون رو کې څو هر چا پېژندلے دے
دا چې دغيرت غرتَه دے توَل عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسېدلے دے
دا چې په عزت بانډې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار او کړي بيا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخې ځوځېږي نه
دے د همت توره ده په يو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه څو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټو لوئ طاقت کښې
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت کښې
دے د پردې د مور عزت د خپلې مور عـــزت کښې
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت کښې

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د جرګو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګو وي دے
د حق سره منکر دے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کارونه یې ښهٔ دي خو یو دا یې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئ مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سیني لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکې ته زهٔ بس د ومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله د ورته زهٔ درسته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مرځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر د وره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکۍ خدائے خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه د عقبیٰ او کړه

دا به هلته پکارېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا دغم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رنما کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هرځاے کيږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو يو ورېه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوَم
تا مينه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئيل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاسُته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې خواکښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هر چا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنړا ده
آواز د لوې راشي خوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې راروان دے
اوس خاندهٔ خوشحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د کبر انتها ده ته پوې نه يې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوې نه يې

مال دولت خو د لاس خيرې دي ځان پوې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوې نه يې

محبت خو څوک په زور کولې نه شي
دا خبره د رضا ده ته پوې نه يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاې کښې ګليا يې ته پوې نه يې

د خپل زړه علاج دې اوکړه ته په خپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوې نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ما وې سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شېدا دے

که ګل شوکئ له بوټي
وي د کبل لکه ډکي

که پا نې راشوکئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ داسې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غږ شو
د مالي آواز برک برک شو

دا ته څهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وینې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه يوازې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زموږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو موږ
هر آفت نه به ئې ساتو موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سري چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلي
څهرې لا هغسې تازه دي

کیله نو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ داده کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روڅت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نهٔ کړم
دې چې ته خفه کېږم

تهٔ صبر خدايه ورکړې
دوئ به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روح څهٔ رواړمه خدايه
چې د څهٔ طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نهٔ پوهېږم

د زړهٔ زور مې روبهٔ شو
نور طاقت به پېدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تېروکېنې شومه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه دوه روځم
ځان به کوم خواته رسومه

دړوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې روده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پر ښنې یا غیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد ووکړې
نور د هسې طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زړهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس تهٔ مې دَ زړهٔ سر ئې نور په چا نهٔ کوم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
اېږدم به ئې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوی مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم مورې
ستا دعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څهٔ خوارولو لوئے کړے یم څهٔ ویلے نشم
د ستا احسان زهٔ په دنیا کښې خلاصولے نهٔ شم

زهٔ چې پیدا شوم نو په هیڅ نهٔ پوهېدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه سورې

په څهٔ خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زهٔ
په اشارو او په خبرو دې بیا پوئے کړمه زهٔ

تهٔ به وې وېښه ولې زهٔ دې اوده کولم مورې
په پښتو لاسو به دې زهٔ ورو ورو ټپولم مورې

په زار قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زهٔ دې آبادولم مورې

څومره خواري څومره محنت دې ماسره کولو
زه ښه پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوخ شوم زلمی شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کیږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به یې ماتې کړمه دلته به راتلې نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا سوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

121

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اوړوم او کومه پکښې پرېږدم

په هر یو یو پاڼه کښې جُدا دَغم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا یمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو ړمه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک ئې
زهٔ څهٔ ستا بېر اوس اوکړمه په چل ئې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اورګومه

لا لیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په بڼو زهٔ جارو کومه

نن را شه دَ زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده يوا ځې زړه به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زه ژوندون هم و په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وايې چې زه پاتې تر سبا شم

رقيب زمونږ تر مېنځه د نفرت لارې تړلي
د هر څه به صفا شي نو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ئې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا د کړي
نو ته دې نيت صفا کړه چې زه پوه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تيارهٔ لا نهٔ وه
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زهٔ خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدائ رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه تهٔ ناراضه مهٔ شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګورې، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library